Torsdagen, 24 juni 2021

P9_TA(2021)0316

Unionsrättens ändamålsenlighet samt subsidiaritet och proportionalitet – rapporten om bättre lagstiftning avseende 2017, 2018 och 2019

Europaparlamentets resolution av den 24 juni 2021 om unionsrättens ändamålsenlighet samt subsidiaritet och proportionalitet – rapporten om bättre lagstiftning avseende 2017, 2018 och 2019 (2020/2262(INI))

(2022/C 81/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),

— med beaktande av protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen,

— med beaktande av protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2003 om bättre lagstiftning och den senaste versionen, det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning,

— med beaktande av de praktiska bestämmelser som avtalades den 22 juli 2011 mellan Europaparlamentets och rådets behöriga tjänsteavdelningar för genomförande av artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i händelse av överenskommelser vid första behandlingen,

— med beaktande av kommissionens årsrapport 2017 om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (COM(2018)0490), kommissionens årsrapport 2018 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (COM(2019)0333) och kommissionens årsrapport 2019 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (COM(2020)0272),

— med beaktande av kommissionens meddelande *En starkare roll för subsidiaritets- proportionalitetsprinciperna i EU:s beslutsfattande* (COM(2018)0703) och de tillhörande bilagorna,

— med beaktande av arbetsgruppen för subsidiaritet och proportionalitet och ”göra mindre men göra det effektivare”, som lade fram sina slutsatser den 10 juli 2018,

— med beaktande av yttrandena och resolutionerna från Europeiska regionkommittén, närmare bestämt resolutionen av den 1 februari 2018 om ändring av förordningen om gemensamma bestämmelser för de europeiska struktur- och investeringsfonderna till stöd för strukturreformer [1], yttrandet av den 9 oktober 2018 *Reflektioner om Europa: de lokala och regionala myndigheternas synpunkter på hur man ska återuppbygga förtroendet för EU* (CDR 1230/2018) och resolutionen av den 10 december 2020 om Europeiska kommissionens arbetsprogram 2021 [2], samt med beaktande av Regionkommitténs prioriteringar för 2020–2025 *EU närmare medborgarna genom sina byar, städer och regioner* från dess plenarsession den 30 juni till den 2 juli 2020,

— med beaktande av den nionde subsidiaritetskonferensen – *Active Subsidiarity: Creating EU added value together* (aktiv subsidiaritet: att skapa ett europeiskt mervärde tillsammans), som anordnades gemensamt i Rom den 22 november 2019 av Regionkommittén och konferensen för de italienska regionala parlamentens talmän,

— med beaktande av det samarbetsavtal som ingicks den 5 februari 2014 mellan Europaparlamentet och Regionkommittén,

---

[1] EUT C 176, 23.5.2018, s. 5.
[2] EUT C 37, 2.2.2021, s. 1.

— med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2020 om den europeiska gröna given ([3]), där man välkomnar kommissionens åtagande att se till att alla EU-åtgärder hjälper EU att uppnå en hållbar framtid och en rättvis omställning, liksom åtagandet att uppdatera riktlinjerna för bättre lagstiftning i enlighet med detta, bland annat genom att kräva att principen om ”hållbarhet först” integreras i EU:s och dess medlemsstaters agendor för bättre lagstiftning,

— med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2016 om en öppen, effektiv och oberoende EU-förvaltning ([4]),

— med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,

— med beaktande av yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för konstitutionella frågor,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A9-0191/2021), och av följande skäl:

A. Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna styr utövandet av EU:s befogenheter. Syftet med subsidiaritetsprincipen är att – på de områden där EU inte har exklusiva befogenheter – värna medlemsstaternas möjlighet att fatta beslut och vidta åtgärder, liksom att ge unionen rätt att ingripa om målen för en planerad åtgärd inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan bättre kan uppnås på unionsnivå ”på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar”. Avsikten med att skriva in subsidiaritetsprincipen i EU:s fördrag var alltså att föra utövandet av befogenheterna till en nivå som ligger så nära medborgarna som möjligt, i enlighet med den närhetsprincip som avses i artikel 10.3 i EU-fördraget.

B. I juli 2017 antog Junckerkommissionen en reviderad uppsättning riktlinjer för bättre lagstiftning och en tillhörande ”verktygslåda”. Kommissionen har också utökat sin portal för bättre lagstiftning för att göra den enklare att använda för allmänheten, och har föresatt sig att sätta subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i centrum för den europeiska demokratiska processen och hela lagstiftningsprocessen genom att inrätta en arbetsgrupp för subsidiaritet och proportionalitet och ”göra mindre men göra det effektivare”, vilken lade fram sin rapport den 10 juli 2018.

C. Arbetsgruppen har utfärdat rekommendationer för att dels förbättra den gemensamma förståelsen och tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i EU-institutionernas arbete, dels ge lokala och regionala myndigheter och nationella parlament en mer framträdande roll, för att uppnå en ”aktiv subsidiaritet” som syftar till att främja ökat egenansvar för EU:s politik. Arbetsgruppen svarade på frågor om ”hur man bättre kan tillämpa subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna inom EU:s institutioner” och ”hur regionala och lokala myndigheter och nationella parlament på ett bättre sätt kan involveras i utformningen och genomförandet av EU:s politik”.

D. I sitt meddelande av den 23 oktober 2018 *En starkare roll för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i EU:s beslutsfattande* (COM(2018)0703) vidhöll kommissionen subsidiaritetens och proportionalitetens centrala roll när det gäller att förbättra lagstiftningen. Dessutom fastställde kommissionen vilka åtgärder som skulle vidtas som svar på arbetsgruppens rapport, bland annat att fokusera på de lokala och regionala myndigheternas synpunkter, främja en samsyn inom EU i fråga om subsidiaritet och proportionalitet, titta närmare på befintlig lagstiftning ur subsidiaritets- och proportionalitetssynpunkt samt hjälpa de nationella parlamenten att utföra sin roll på ett effektivare sätt.

E. Kommissionen har fortsatt att tillämpa sin förstärkta agenda för bättre lagstiftning och att integrera subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i alla skeden av beslutsfattandet.

F. Den 3 juli 2020 lanserade kommissionen en omarbetad version av webbportalen ”Kom med synpunkter” för att göra det lättare att bidra till EU:s lagstiftning och beslutsfattande online. Den nya versionen av portalen bör ytterligare förbättra kommissionens samråd och kommunikation med allmänheten och öka insynen. Som en del av agendan för bättre lagstiftning är syftet med portalen att förbättra kvaliteten på EU:s beslutsfattande.

([3]) Antagna texter, P9_TA(2020)0005.
([4]) EUT C 86, 6.3.2018, s. 126.

G. Webbportalen ”Kom med synpunkter” har visat sig vara en användbar gemensam kontaktpunkt där medborgare och berörda parter kan vara delaktiga i utarbetandet av kommissionens politik. Europeiska revisionsrätten offentliggjorde dock en särskild rapport 2019 med en rad rekommendationer för att förbättra portalen, särskilt när det gäller användningen av översättning.

H. Kommissionen började 2018 att slå samman rapporterna om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna vid utarbetandet av EU-lagstiftning med rapporterna om förbindelserna med de nationella parlamenten, för att på så sätt lyfta fram de nationella parlamentens synpunkter och undvika överlappningar mellan de två årsrapporterna.

I. Kommissionen mottog 52 motiverade yttranden från nationella parlament över tillämpningen av subsidiaritetsprincipen under 2017, 37 under 2018 och inga alls under 2019.

J. Avsaknaden av motiverade yttranden från de nationella parlamenten under 2019 berodde inte på att genomförandet av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna hade förbättrats, utan snarare på det faktum att 2019 var ett övergångsår mellan två kommissioner och upplösningen av Europaparlamentet och anordnandet av val till Europaparlamentet, och därmed ett år med färre lagstiftningsinitiativ och lagstiftningsförslag än under föregående år.

K. Parlamentet inser att de nationella parlamenten i större utsträckning bör involveras, vid sidan av Europaparlamentet, i den demokratiska kontrollen av fördjupat samarbete inom politikområden med delad behörighet.

L. Regionkommittén lanserade nyligen, i mars 2021, 2.0-versionen av de regionala naven. Detta projekt lanserades på kommitténs eget initiativ för att övervaka hur EU:s politik fungerar på fältet.

M. Nämnden för lagstiftningskontroll har bland annat i uppdrag att kontrollera kvaliteten på konsekvensbedömningarna.

N. Kommissionen har åtagit sig att tillämpa principen ”en in, en ut”, enligt vilken varje lagstiftningsförslag som skapar nya bördor bör befria människor och företag från en motsvarande befintlig börda på EU-nivå inom samma politikområde. Hittills har kommissionen dock misslyckats med att tillämpa denna princip på ett framgångsrikt sätt.

O. Den pågående krisen har belyst behovet av att kartlägga och lätta på onödiga lagstiftningsbördor för att se till att EU-lagstiftningen ger de avsedda fördelarna och samtidigt minskar onödiga kostnader, inom rimliga tidsfrister. Framför allt är det angeläget att påskynda stödåtgärderna för konsumenter, små och medelstora företag och mikroföretag. Lagstiftningen bör gynna konsumenter, arbetstagare, små och medelstora företag och den breda allmänheten och bör vara välavvägd, tydlig, heltäckande, inkluderande och, när så är lämpligt, bygga på nödvändiga vetenskapliga belägg. Mikroföretag och små och medelstora företag bör endast åläggas skyldigheter som står i proportion till deras särdrag och deras sektors särdrag, och kommissionen uppmuntras att vidta kraftfulla verkställighetsåtgärder för att begränsa marknadsfragmenteringen, avlägsna omotiverade marknadshinder och säkerställa lika villkor. Programmet för ”bättre lagstiftning” bör dock ge resultat för alla och tillgodose det europeiska samhällets intressen.

P. Parlamentet, kommissionen och rådet måste, i egenskap av lagstiftande organ, respektera principerna om tilldelade befogenheter, subsidiaritet och proportionalitet.

1. Europaparlamentet påminner om vikten av kommissionens årsrapporter om subsidiaritet och proportionalitet.

2. Europaparlamentet välkomnar det fortsatta beaktandet av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, som utgör grundläggande vägledande principer för Europeiska unionen. Parlamentet påminner om hur viktigt det är att främja en gemensam förståelse på EU-nivå av subsidiaritet och proportionalitet, och noterar de farhågor som uttryckts i tidigare rapporter över den något summariska karaktären på kommissionens årsrapporter om subsidiaritet och proportionalitet, vilka ofta inte innehåller någon utförlig analys av hur dessa principer iakttas i EU:s beslutsfattande. Parlamentet erkänner att kommissionens årsrapporter om subsidiaritet och proportionalitet har blivit alltmer omfattande.

3. Europaparlamentet påminner om vikten av att subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget, enligt vilken beslut ska fattas på den lämpligaste politiska nivån och så nära medborgarna och företagen som möjligt, ständigt respekteras och att åtgärder på EU-nivå är motiverade med tanke på de möjligheter som finns på nationell, regional eller lokal nivå, samtidigt som följande tre grundläggande processer respekteras: utvärdering i efterhand, konsekvensbedömning och

samråd med berörda parter. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att föra EU närmare medborgarna. Parlamentet påpekar att de lokala och regionala myndigheterna genomför och använder omkring 70 procent av EU-lagstiftningen. Ett nära samråd med medborgarnas valda företrädare i EU-frågor är ett mycket effektivt sätt att föra EU närmare medborgarna. Parlamentet uppmanar medlemsstaternas myndigheter på nationell nivå och berörda parter att i ett tidigt skede av beslutsprocessen bli mer delaktiga, med subsidiaritets- och proportionalitetskontroller och bedömningar av den administrativa bördan av EU-lagstiftningen, för att säkerställa att EU inte vidtar åtgärder (utom på de områden som omfattas av dess exklusiva behörighet) såvida de inte är effektivare än åtgärder som vidtas på nationell, regional eller lokal nivå. Parlamentet påminner också om att proportionalitetsprincipen kräver att en åtgärd som EU vidtar inte får gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att utvärdera hur effektiv och ändamålsenlig subsidiaritetsprincipen är, för att identifiera dess svagheter och åtgärda dem.

4. Europaparlamentet betonar att den nuvarande strukturen i förfarandet för mekanismen för subsidiaritetsprövning leder till att de nationella parlamentens utskott för EU-frågor ägnar alltför mycket tid åt tekniska och rättsliga bedömningar med korta tidsfrister, vilket gör det svårare att nå målet att föra en djupare politisk diskussion om EU-politiken.

5. Europaparlamentet efterlyser en översyn av EUF-fördraget och införandet av en direkt initiativrätt på lagstiftningsområdet för Europaparlamentet, som ju direkt företräder EU-medborgarna.

6. Europaparlamentet understryker vikten av att på lämpligt sätt förklara behovet av lagstiftningsinitiativ och vilka konsekvenser de har för alla viktiga sektorer (ekonomiska, miljömässiga och sociala) i syfte att respektera subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

7. Europaparlamentet anser att det är viktigt att föra Europeiska unionen framåt genom bättre lagstiftning, i syfte att åstadkomma stabilitet och rättssäkerhet för EU:s medborgare och företag och därigenom skapa tillväxt, sysselsättning och välstånd.

8. Europaparlamentet anser att tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna utgör utgångspunkten för all utformning av politiken och är en väsentlig del av den politiska livscykeln.

9. Europaparlamentet noterar inrättandet av arbetsgruppen för subsidiaritet och proportionalitet och ”göra mindre men göra det effektivare”. Parlamentet påpekar att man ansåg att deltagandet i den arbetsgrupp som inrättats av kommissionen skulle bortse från parlamentets institutionella roll och ställning som den enda direktvalda EU-institutionen, som företräder medborgare och företag på unionsnivå och utövar politisk kontroll över kommissionen, och att man därför beslutade att tacka nej till inbjudan att delta genom att utse medlemmar i arbetsgruppen. Parlamentet välkomnar resultaten och rekommendationerna i arbetsgruppens rapport, enligt vilka det finns ett europeiskt mervärde inom alla befintliga verksamhetsområden, och det faktum att arbetsgruppen därför inte identifierade några befogenheter eller politikområden i fördraget som slutgiltigt, helt eller delvis, bör delegeras tillbaka till medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra dessa slutsatser, och i synnerhet att bättre involvera lokala och regionala myndigheter fullt ut i sina samrådsprocesser, och att integrera bedömningstabellen, i syfte att bedöma tillämpningen av båda principerna under hela beslutsprocessen. Parlamentet konstaterar att detta kommer att kräva ett starkt engagemang, även från EU:s medlagstiftare. Parlamentet föreslår också att de befintliga ramarna för interparlamentariskt samarbete ska utvärderas och vidareutvecklas.

10. Europaparlamentet anser att alla kommissionsförslag bör ha en positiv inverkan på medborgarnas liv och att de bör vara behäftade med proportionerliga och rimliga kostnader.

11. Europaparlamentet betonar att de nationella parlamenten bör involveras så tidigt som möjligt i lagstiftningsprocessen, helst omedelbart efter offentliggörandet av färdplanen och under samrådsfasen. Parlamentet anser att man också bör fokusera mer på subsidiaritet innan en ny rättsakt läggs fram, och att framför allt samrådsfasen bör användas för att proaktivt samla in de nationella parlamentens synpunkter och för att registrera deras farhågor, eftersom detta skulle kunna innebära att man undviker användningen av det ”gula kortet” och undviker problem under förhandlingsfasen.

12. Europaparlamentet välkomnar åtgärden att hjälpa de nationella parlamenten att utföra sina uppgifter på ett effektivare sätt genom att utesluta perioden 20 december–10 januari från den åttaveckorsperiod under vilken de nationella parlamenten kan lämna motiverade yttranden.

13. Europaparlamentet betonar vikten av att de nationella parlamenten deltar i lagstiftningsprocessen på EU-nivå. Parlamentet noterar att antalet motiverade yttranden från de nationella parlamenten fortsatte att minska mellan 2017 och 2019, och att inga motiverade yttranden inkom 2019, men att antalet yttranden till kommissionen och bidrag till Europaparlamentet – också i fråga om initiativ som inte avser lagstiftning – fortfarande är genomgående stort, vilket vittnar om de nationella parlamentens positiva och framåtblickande engagemang i EU:s policycykel. Parlamentet noterar att flera av dessa bidrag var inriktade på viktiga institutionella frågor, såsom fullbordandet av Ekonomiska och monetära unionen

(EMU) och aktiveringen av övergångsklausuler. Parlamentet konstaterar att inget förslag renderade mer än fyra motiverade yttranden. Parlamentet påminner om att fördragen fastställer en roll för det interparlamentariska samarbetet och ger de nationella parlamenten ansvar för att kontrollera lagstiftningsinitiativ och andra initiativ. Parlamentet välkomnar de nationella parlamentens aktiva deltagande i lagstiftningsdialogen med EU-institutionerna via andra medel än mekanismen för subsidiaritetsprövning. Parlamentet påminner om att förfarandet med ”orange kort” aldrig har aktiverats och att förfarandet med ”gult kort” endast har aktiverats tre gånger, av totalt 439 motiverade yttranden och 5 513 yttranden under perioden 2007–2019. Parlamentet konstaterar att genomförandet av de nationella parlamentens rätt att kontrollera efterlevnaden av subsidiaritetsprincipen, på grundval av det så kallade systemet för tidig varning, bitvis har förbättrat förbindelserna mellan EU-institutionerna och de nationella parlamenten. Parlamentet betonar kommissionens åtagande att i framtiden sammanställa samlade svar när minst fyra parlament har avgett motiverade yttranden och att ***visa*** flexibilitet när det gäller den fördragsbaserade tidsfrist på åtta veckor som de nationella parlamenten har på sig att avge sina motiverade yttranden genom att ta hänsyn till gemensamma semesterperioder och andra lediga perioder. Parlamentet anser att konferensen om Europas framtid kommer att vara ett gyllene tillfälle för medborgarna att kommunicera om lagstiftningens verkliga konsekvenser på nationellt plan och komma med förslag om hur man uppnår målen om bättre lagstiftning och om hur man bl.a. omprövar subsidiaritetsprocessen. Parlamentet påminner om att insyn och allmänhetens tillgång är avgörande för lagstiftningsprocessen och även rättfärdigar involveringen av nationella och regionala parlament och ökar legitimiteten i och förtroendet för Europeiska unionens demokratiska lagstiftningsprocess. Parlamentet välkomnar i detta hänseende de framsteg som det uppnått när det gäller offentliggörande av flerkolumnsdokumenten till följd av domen i målet De Capitani.

14. Europaparlamentet noterar att 26 av totalt 41 kamrar i nationella parlament utfärdade motiverade yttranden 2016 och att detta antal minskade till 19 under 2017 och 14 under 2018. Parlamentet betonar att denna minskning går hand i hand med en generell minskning av antalet motiverade yttranden.

15. Europaparlamentet understryker att utvecklingen av antalet yttranden och motiverade yttranden under perioden 2007–2019 visar att de nationella parlamenten i allt högre grad efterfrågar mer politisk dialog och ett större deltagande i debatten om EU:s politik, och att de därför ägnar mindre tid åt analyser av EU:s lagstiftningsförslag.

16. Europaparlamentet konstaterar att 2019 var det första året efter införandet av mekanismen för subsidiaritetsprövning då de nationella parlamenten inte lämnade några motiverade yttranden till följd av en drastisk nedgång i kommissionens lagstiftningsverksamhet under övergångsåret mellan två kommissioner.

17. Europaparlamentet påminner om att kommissionen är skyldig att samråda så brett som möjligt med berörda parter innan lagstiftningsförslag läggs fram, och att den då ska ta hänsyn till den planerade åtgärdens regionala och lokala dimension.

18. Europaparlamentet påminner om att tillämpningen av principen ”tänk småskaligt först”, som fastställs i småföretagsakten, är en mycket viktig del av proportionalitetsprövningen före varje lagstiftningsförslag, och bör syfta till att se till att små och medelstora företags röster hörs och att deras intressen beaktas så tidigt som möjligt, i syfte att skapa ett gynnsamt företagsklimat för utvecklingen av små och medelstora företag, som utgör ryggraden i vår europeiska ekonomi.

19. Europaparlamentet beklagar att ”effektiviteten i institutionens beslutsprocess” rutinmässigt åberopas för att neka tillgång till förberedande lagstiftningshandlingar, vilket riskerar att leda till att undantag från allmänhetens tillgång till handlingar blir regel.

20. Europaparlamentet välkomnar ingåendet av det interinstitutionella avtalet om ett obligatoriskt öppenhetsregister för EU-institutionerna, däribland rådet.

21. Europaparlamentet betonar att förhandskonsekvensbedömningar, tillsammans med samråd med berörda parter, är viktiga verktyg för att fatta välgrundade beslut, och är ett viktigt instrument för att säkerställa att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna respekteras och för att främja ansvarsskyldighet och effektivitet. Parlamentet understryker behovet av att främja och uppmuntra regelbunden dialog och verkliga och transparenta samråd med alla berörda parter. Parlamentet välkomnar användningen av verktyg för bättre lagstiftning och samarbete med olika relevanta experter på EU-nivå vid utarbetandet av konsekvensbedömningar. Parlamentet understryker behovet av att förenkla dessa verktyg och göra dem lättare att förstå och använda för berörda parter. Parlamentet understryker att det finns ett akut behov av att generellt förbättra konsekvensbedömningarna när det gäller subsidiaritet och proportionalitet. Parlamentet betonar att alla konsekvensbedömningar, utvärderingar och kontroller av ändamålsenligheten bör innehålla en analys av subsidiaritet och proportionalitet. Parlamentet välkomnar användningen av instrument såsom programmet om lagstiftningens ändamåls-

enlighet och resultat (Refit) och nämnden för lagstiftningskontroll, som sedan 2017 har försökt identifiera möjligheter till förenkling och minska onödiga kostnader innan kommissionen föreslår en översyn av befintlig lagstiftning. Parlamentet välkomnar dessutom införandet av initiativ som är ett resultat av detta arbete i kommissionens årliga arbetsprogram, där framstegen övervakas i resultattavlan för Refit. Parlamentet noterar i detta sammanhang att kommissionens arbetsprogram för 2020 omfattar 44 initiativ inom ramen för Refit-programmet. Parlamentet betonar att sådana processer bör ta hänsyn till ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenser på ett integrerat och balanserat sätt och använda både kvalitativa och kvantitativa analyser samt ta itu med kostnaderna för utebliven harmonisering på EU-nivå. Parlamentet påpekar att granskningsinstrumenten kan stödjas och förbättras ytterligare genom andra verktyg, såsom Fit for Future-plattformen (F4F) eller andra liknande särskilda plattformar. Parlamentet anser att Refit-plattformen bör utvidgas så att dess fokus breddas från regelbördor till att även omfatta frågor som rör subsidiaritet och proportionalitet. Parlamentet påminner om att en reglering som är ”framtidsanpassad” bland annat ska vara ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbar. Parlamentet välkomnar att de båda principerna ingår i den kvalitetsöversyn som utförs av nämnden för lagstiftningskontroll. Parlamentet betonar dock att nämndens oberoende skulle kunna förstärkas ytterligare.

22. Europaparlamentet understryker att en systematisk översyn av lagstiftningen spelar en allt viktigare roll för att uppnå en bättre lagstiftning. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att Europaparlamentet, rådet och kommissionen inleder ett mer strukturerat samarbete för att bedöma unionsrättens tillämpning och effektivitet i syfte att förbättra den. Parlamentet påpekar att det är nödvändigt att medlemsstaterna snabbt, punktligt och korrekt tillämpar unionslagstiftningen för att på rätt sätt kunna bedöma behovet av ytterligare lagstiftning.

23. Europaparlamentet understryker att ”strategisk framsyn” skulle kunna spela en nyckelroll för att bidra till att framtidssäkra EU:s politikutformning genom att säkerställa att kortsiktiga initiativ bygger på ett mer långsiktigt perspektiv. Parlamentet konstaterar att framsyn kommer att integreras fullt ut i kommissionens agenda för bättre lagstiftning, i konsekvensbedömningar och utvärderingar. Parlamentet noterar också att strategisk framsyn kommer att stödja Refit-programmet, som identifierar möjligheter att minska regelbördan och se till att den befintliga EU-lagstiftningen förblir ”rustad för framtiden”.

24. Europaparlamentet noterar att nämnden för lagstiftningskontroll 2017 granskade totalt 53 konsekvensbedömningar och 17 separata utvärderingar. Parlamentet konstaterar att 43 % av dessa konsekvensbedömningar och 41 % av de utvärderingar som granskades av nämnden för lagstiftningskontroll ursprungligen fick negativa yttranden. För nästan alla konsekvensbedömningar var tjänsteavdelningarna tvungna att förbättra rapporterna för att uppfylla nämndens kvalitetsstandarder. Parlamentet drar slutsatsen att kvaliteten på de ursprungliga konsekvensbedömningarna och utvärderingarna måste förbättras avsevärt. Parlamentet beklagar att styrelsen under 2019 granskade endast en konsekvensbedömning.

25. Europaparlamentet stöder kommissionens utfästelse att göra förhandsutvärderingar innan den överväger eventuella rättsakter. Parlamentet anser att kommissionen och de nationella myndigheterna bör fortsätta sitt nära samarbete för att utvärdera EU-lagstiftningens faktiska inverkan på medborgare, företag och miljö. Parlamentet välkomnar också de nationella parlamentens bidrag till förhandsbedömningen via en informell politisk dialog, bland annat gemensamma yttranden på eget initiativ. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att säkerställa ett snabbt och konsekvent införlivande, genomförande och verkställande av lagstiftningen och undvika metoder som leder till alltför stora och omotiverade administrativa krav som kan undergräva den inre marknadens smidiga funktion.

26. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar att utvärdera ett brett och omfattande spektrum av potentiell lagstiftning om den inre marknaden med konsekvensbedömningar. Parlamentet betonar att oberoende och opartiska konsekvensbedömningar är ett viktigt och värdefullt verktyg som vara till hjälp för att nå fram till välgrundade politiska beslut inom ramen för lagstiftningsprocessen (samtidigt som gemenskapsmetoden upprätthålls), vilket är nödvändigt för att snabbt kunna reagera på akuta utmaningar såsom den digitala och hållbara omställningen. Parlamentet anser att konsekvensbedömningarnas innehåll måste förbättras och deras användning utvidgas genom att man beaktar ytterligare faktorer, så att deras bidrag kan göras mer punktligt och mer värdefullt och de bättre kan beaktas vid beslutsfattande på politisk nivå. Parlamentet påminner vidare om det begränsade antal konsekvensbedömningar som genomförts av parlamentet och rådet när det gäller deras innehållsmässiga ändringar.

27. Europaparlamentet är angeläget om att vid behov genomföra interna konsekvensbedömningar av väsentliga ändringar som kan påverka kommissionens förslag. Sådana konsekvensbedömningar bör genomföras före parlamentets antagande, förutsatt att ändringarna inte redan har analyserats av kommissionen och dess avdelningar.

28. Europaparlamentet betonar den roll som spelas av Europaparlamentets utredningstjänst, som tillhandahåller konsekvensbedömningar på förhand och analyser av förslagens europeiska mervärde samt utvärderingar av genomförandet. Parlamentet anser att samarbetet mellan kommissionen och Europaparlamentets utredningstjänst skulle kunna förbättras för att få till stånd en effektiv, snabb och grundlig analys av lagstiftningsåtgärderna och väsentliga ändringar av dessa, de alternativa lösningarna, deras potentiella kostnader och fördelar, den förväntade administrativa bördan, byråkratin för små och medelstora företag och ”kostnaden för uteblivna EU-åtgärder”.

29. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av webbportalen ”Kom med synpunkter” och förbättringarna av denna, och uppmanar kommissionen att vidareutveckla sådana verktyg för att erbjuda medborgare och berörda parter direkt tillgång till och delaktighet i utformningen av EU:s politik.

30. Europaparlamentet föreslår att kommissionen tar vederbörlig hänsyn till Europeiska revisionsrättens rekommendationer om portalen ”Kom med synpunkter”, särskilt genom att öka samrådens språkliga tillgänglighet, för att göra det möjligt för medborgare och berörda parter att avgöra vad de anser vara av ”brett allmänt intresse”.

31. Europaparlamentet stöder kommissionens åtagande att se över politiken och uppmuntrar till ökad användning av efterhandsbedömningar för att se till att lärdomar dras om lagstiftningens effektivitet och fördelar, vilket i sin tur kan bidra till den framtida politiska utvecklingen och förbättra lagstiftningsstrategierna.

32. Europaparlamentet betonar att efterhandsutvärderingar också är ett viktigt verktyg för att bedöma lagstiftningens inverkan på medborgare och företag, varvid särskild uppmärksamhet bör ägnas åt konsekvenserna för små och medelstora företag.

33. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att i ännu högre grad använda sig av omarbetnings- och kodifieringsförfaranden för att förenkla sekundärrätten.

34. Europaparlamentet stöder en sammanslagning av svaren om sju eller fler nationella parlament avger motiverade yttranden om ett av kommissionens lagstiftningsförslag, även om tröskeln för att inleda förfarandet med gult kort inte har uppnåtts. Parlamentet anser att detta ger de nationella parlamentens synpunkter större synlighet.

35. Europaparlamentet noterar principen ”en in, en ut”, som bygger på medverkan av intressenter och är ett uttryck för kommissionens ambition att kompensera för nyinförda bördor, särskilt för mikroföretag och små och medelstora företag, genom att lätta på likvärdiga bördor på EU-nivå inom samma politikområde för allmänheten och företagen. Parlamentet understryker att genomförandet av denna strategi inte får strida mot målen om bättre lagstiftning, och betonar att det inte bör leda till mekaniska beslut om upphävande av lagstiftning eller lägre standarder, och att dess syfte bör vara att modernisera och reformera EU-lagstiftningen för att möta nya samhällsutmaningar. Samtidigt som onödiga ytterligare administrativa bördor bör undvikas när EU-rättsakter utformas, införlivas och genomförs bör detta inte innebära avreglering eller frånvaro av reglering och inte heller hindra medlemsstaternas parlament från att upprätthålla eller vidta mer ambitiösa åtgärder och införa strängare sociala, miljömässiga och konsumentskyddsrelaterade normer i fall där bara miniminormer fastställs i unionsrätten.

36. Europaparlamentet betonar att en öppen, effektiv, transparent, oberoende administrativ och lagstiftningsmässig beslutsprocess är en förutsättning för politik och reglering av hög kvalitet. Parlamentet betonar att införandet av harmoniserade administrativa förfaranden skulle bidra positivt till god förvaltning och regleringspraxis i EU och stärka kopplingen mellan expertbeslut och demokratisk legitimitet.

37. Europaparlamentet välkomnar i detta avseende att kommissionen inrättat plattformen *Fit for Future*, en expertgrupp på hög nivå med deltagande av olika intressenter, experter från medlemsstaterna och företrädare för Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, som ger kommissionen råd om EU-lagstiftningen kan effektiviseras, genom att kartlägga potentiellt betungande befintliga åtgärder och ange hur de kan förenklas och moderniseras, bland annat genom digitalisering, för att säkerställa att EU-lagstiftningen hjälper och inte stjälper EU:s medborgare och företag.

38. Europaparlamentet uppmuntrar de nationella parlamenten att involvera regionala parlament med lagstiftningsbefogenheter i EU:s lagstiftningsinitiativ och stöder systematiska samråd med dem om viktiga initiativ, särskilt när det finns en koppling till regionala befogenheter. Parlamentet påminner om att sådana parlament är företrädda i Regionkommittén och att de enligt artikel 6 i protokoll nr 2 till EUF-fördraget kan höras av de nationella parlamenten.

39. Europaparlamentet påminner om att digital innovation utvecklas snabbt och att entreprenörer driver den digitala agendan. Parlamentet anser därför att det är av avgörande betydelse att fastställa, utan att det påverkar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, framtidssäkra regler som håller jämna steg med digital innovation. Parlamentet noterar att en stor del av EU:s viktigaste lagstiftningsprioriteringar för 2017–2019 var initiativ som rörde IMCO-utskottets ansvarsområde och som främst gällde genomförandet av strategin för den inre marknaden och strategin för den digitala inre marknaden, samtidigt som man fokuserade på förordningar som syftade till att undanröja omotiverade och oproportionella hinder och utnyttja nya möjligheter till förmån för medborgare och företag.

40. Europaparlamentet påminner om att EU-lagstiftningen i allmänhet ersätter 27 olika regler, vilket bidrar till att minska fragmenteringen av den inre marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att vid bedömningen av subsidiaritet och proportionalitet se till att initiativ som syftar till att uppnå en fördjupad och mer rättvis inre marknad förblir en central pelare i den framtida årliga programplaneringen, samtidigt som en hög konsumentskyddsnivå upprätthålls.

41. Europaparlamentet betonar att målen för bättre lagstiftning regelbundet måste ses över och utvärderas i förhållande till kriterierna i agendan för bättre lagstiftning, inbegripet övervakning och rapportering. Parlamentet understryker att målen måste vara välbalanserade och utvärderas med avseende på sin effektivitet, med hänsyn till de resurser som avsatts för åtgärder för bättre lagstiftning och externa bidrag. Parlamentet påminner om vikten av jämförbara EU-omfattande data för denna utvärdering, och uppmanar kommissionen att undersöka om användningen av verktygen för bättre lagstiftning har bidragit till att uppnå mål, såsom förbättrade politiska resultat.

42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta denna resolution när den utarbetar sitt aviserade meddelande om bättre lagstiftning.

43. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt medlemsstaternas regeringar och parlament.